

tale, dog er undgaaet Straf. Dette har foranlediget Ministeriet til at tage under Overveielse, om der ikke var Anledning til at fastsætte Straf for Dyrplageri; og da denne Slags Forseelser derhos er tiltaget i en mærkelig Grad, navnlig i den seneste Tid i Kjøbenhavn, har man troet at burde forsøge, om den ikke kunde modvirkes ved Lovgivning. Saaledes som Udkastets § 1 viser, er Straffen bestemt deels til Mulct, deels til simpelt Fængsel, deels til Fængsel paa Band og Brød i en af de mindre Grader. Udkastets § 2 bestemmer derhos, at Sager angaaende Dyrplageri skulle behandles som offentlige Politiesager.

Formanden: Exemplarer af Lovudkastet skulle blive omdeelte. — Den høitærede Justitsminister har dernæst Ordet for at forelægge Udkast til Lov for Færverne, indeholdende nærmere Bestemmelser om Underholdningsbidrag til uægte Børn.

Justitsministeren: Blandt de Anordninger, hvis Udvidelse til Færverne var foreslaaet det første Gang sammentraadte Lagthing paa Færverne i 1852, var ogsaa Placaten af 6te December 1839 angaaende en forandret Bestemmelse i Lovgivningen om Alimentationsbidrag til uægte Børn. De i dette Lovbud indeholdte Bestemmelser fandtes vel hensigtsmæssige, og Lagthinget yttrede ingen Betænkelighed ved at udvide dem til Færverne. Da imidlertid Placaten tillige indskærper de ældre Anordninger angaaende denne Materie, men Lagthinget ikke var paa det Rene med, hvilke af den ældre Lovgivnings Bestemmelser der vare gjældende for Færverne, med Undtagelse af Forordningen af 14de October 1763, troede Thinget ikke at burde tilraade, at Lovbudet udvidedes til Færverne, forinden der var anstillet Undersøgelser i den omhandlede Henseende. En saadan blev derefter anstillet, og det fandtes da, at af de omhandlede ældre Lovbud var det alene Forordningen af 30te Mai 1794 og Canc. Plac. af 28de October 1805, der ikke vare udvidede til Færverne. Indholdet af disse Lovbestemmelser har man

nu optaget i det Udkast, som jeg herved har den Ære at forelægge Thinget, og navnlig i § 3, medens Bestemmelserne i Pl. af 6te Decbr. 1839 indeholdes i Udkastets §§ 1, 2 og 4. Sagen har derefter paany været forelagt Lagthinget, som eenstemmig har indstillet, at det maatte foranlediges at udfomme, og det er i Genhold hertil, at jeg nu tillader mig her som Lov at forelægge samme.

Formanden: Ogsaa dette Lovudkast skal blive omdeelt. Den høitærede Justitsminister har fremdeles Ordet forat forelægge Udkast til Lov om en Forandring i § 2 i Loven af 23de Marts 1851 om Udskrivningsvæsenets Omordning m. m.

Justitsministeren: Efterat almindelig Børnepligt var indført ved Loven af 12te Febr. 1849, blev det nødvendigt, at Udskrivningsvæsenet blev omordnet, hvad der skete ved Loven af 23de Marts 1851. Der blev imidlertid med Hensyn til enkelte Punkter ikke truffet nogen endelig Ordning af denne Gjensstand. Ved Sagens Forhandling i Rigsdagen blev der fornemmelig i det Udvalg, som blev nedsat i Folkethinget, udtalt den Ansæelse, at det muligen kunde være hensigtsmæssigt at henlægge Udskrivningsvæsenet til Communerne, saaledes navnlig, at det overdroges til Magistraterne for Kjøbstadernes og til Amtmændene for Landets Bedkommende. Da der imidlertid ikke i Udvalget kunde blive nogen Enighed herom, foreslog man, at dette Forhold blev ordnet foreløbigt, og den i denne Retning foreslaaede Bestemmelse, som ikke fandtes i det af Regjeringen forelagte Udkast, blev derfor optagen i Loven, der saaledes blev vedtagen af Rigsdagen og senere sancioneret af Kongen. — Det har nu oftere været taget under Overveielse i Ministeriet, om man ikke skulde søge at faae denne Bestemmelse forandret. Man maatte nemlig erkende, at det var lidet ønskeligt, at denne midlertidige Tilstand vedblev, idet Ministeriet ikke kunde finde det hensigtsmæssigt, at lade de omhandlede Embeder i længere Tid blive bestyrede af Constituerede. Imidlertid troede man ikke, saa længe Sagen om Communalvæsenets Ordning